

4-3-57-Röd
REKLAME

Der var engang EN GADE

A/S PALLADIUM
præsenterer

Der var engang en gade

Manuskript og drejebog: Peer Guldbrandsen

Fotografi: Henning Bendtsen, D.F.F.

Kamera: John Carlsen

Tone: Henning Møller

Dekorationer: Erik Aaes

Klipning: Edith Schlüssel

Produktionsledelse: Axel Jepsen

Kopi: Johan Ankerstjerne A/S

Musik: **Sven Gyldmark**

Iscenesættelse:

PEER GULDBRANDSEN

Udlejning:

A S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Personerne

Valdemar Bardetenfeldt	<i>Peter Malberg</i>
Albertina Hansen	<i>Lily Broberg</i>
Ditte, en ung pige	<i>Ulla Lock</i>
Johny Johnsen, danselærer	<i>Ove Sprogøe</i>
„David“, spildsamler	<i>Preben Lerdorff Rye</i>
„Goliath“, spildsamler	<i>Karl Stegger</i>
Degnen	<i>Elith Foss</i>
Marie, hans kone	<i>Else Jarlbak</i>

Endvidere medvirker:

*Inger Lassen, Aage Winther-Jørgensen,
Knud Schrøder, Kai Simon, Eva Rung m. fl.
samt beboere i Borger- og Adelgade*

Ditte vil ikke længere lystre forældrene (Ulla Lock, Else Jarlbak, Elith Foss)

Handlingen:

udspilles i det maleriske gamle københavnske kvarter omkring Nyboder, Borger- og Adelgade, som er ved at falde for tidens ubønhørlige krav om sanering. Dette kvarter har endnu bevaret sin særegne pøsi, og det er befolket med mange interessante typer. Blandt dem finder vi den glade sømandsenke, *Albertina Hansen*, bosat i et hyggeligt hus i Nyboder, hendes ven, den charmerende fidusmager *Valdemar Bardetensfeldt*, og et par livserfarne spildsamlere, *David* og *Goliath*.

En sen aften kommer *Ditte*, en sød ung pige fra provinsen, til det gamle København. Hun er datter af en degn i en lille provinsby, men har gjort oprør mod sine forældre, fordi hun ikke må få lov til

„David“ og „Goliath“ fortæller Ditte og Johny, hvor tanten er henne.
(Karl Stegger, Preben Lerdorff Rye, Ulla Lock, Ove Sprøge)

at more sig sammen med sine jævnaldrende. Navnlig har det vakt forargelse, at hun har indmeldt sig på en danseskole. Dans er efter deres mening noget højst syndigt, og endnu værre er det, at dette dansekursus ledes af en ung danselærer fra hovedstaden. Ditte har ikke villet underkaste sig hjemmets strenge tugt, og hun har set sit snit til at komme til København som „blind passager“ i danselærer *Johny Johnsens* bil.

Han bliver temmelig chokeret over at finde hende, men da hun fortæller, at hun vil besøge sin tante Albertina i Nyboder, går han omend modstræbende ind på at hjælpe hende. Desværre viser det sig, at tanten ikke er hjemme. De to spildsamlere David og Goliath, som kender alle i kvarteret, giver den oplysning, at hun har været

til travløb i Charlottenlund med Valdemar og derfor vender meget sent hjem. Ditte har ingen penge, og ser ingen anden udvej end at overnatte hos Johnny, skønt han er bange for, at det kan skade hans rygte. —

Den næste dag opsøger Ditte sin tante. Albertina gætter hurtigt, at pigebarnet er stukket af fra hjemmet, men giver hende alligevel en overstrømmende modtagelse. Snart efter sker det, at den unge pige stifter bekendtskab med Valdemar Bardetenfeldt. Han har netop fundet sit livs bedste fidus og har startet et firma ved navn „Ø. V.“. Dette foretagende har det smukke formål at hjælpe andre ud af økonomiske vanskeligheder. Valdemar bliver begejstret

for Ditte. Han ansætter hende som sekretær og kontordame på „Ø. V.“. Hun er ikke længe om at opdage, at det hele er svindel og humbug, men da hun trods alt kan lide den fantasifulde mand, søger hun at klare alt, så godt hun kan. En skønne dag melder Johnny Johnsen sig som klient. Han ønsker et større lån for at kunne

Ditte på
sin nye arbejdsplads

opreklamere sin danseskole. Efter en nylig afdød onkel har han arvet travhesten „Lotusblomsten“, og den kan han stille som pant. Uheldigvis har Valdemar tabt mange penge på den hest, men da Johnny forsikrer, at den har usædvanlige egenskaber, beslutter Valdemar at se nærmere på den.

Ditte har gjort et dybt indtryk på Valdemar, og han aflægger besøg hos hendes forældre, der er meget beæret over en fin „bankdirektør“s interesse for den „vildfarne“ unge pige. De betror ham, at Ditte i virkeligheden er Albertina's datter! Denne afsløring er et chok for Valdemar.

Imidlertid har flere af hans klienter, der aldrig har fået noget lån, indgivet anmeldelse til politiet, og det begynder at se meget alvorligt ud for ham. Nu har han fået en yndig datter og et stort moralsk ansvar. Han beslutter for fremtiden at holde sig fra alle lyssky forretninger og leve et hæderligt liv. Ved et sidste stort fidusnummer, hvori „Lotusblomsten“ spiller en betydelig rolle, regner han med at tjene så mange penge, at han kan realisere sit ædle forsæt... og Ditte har også sine forhåbninger. For hende er det den største gevinst, hvis hun kan vinde den mand, hun elsker... danselærer Johnny!

Herr Bardetenfeldt
(Peter Malberg)
forklarer forretningsgangen
på „Ø. V.“

De er min darling både dag og nat

Tekst: Peer Guldbrandsen

Musik: Sven Gyldmark

Amor har ramt mig i mit hjertekammer
lige i centrum med sin pil,
„pling“ sa'e mit hjertes lille travle hammer,
dengang jeg så Dem i profil.
Jeg blev slået af synet,
stod som ramt af lynet,
da De sendte mig et smil.
De er min darling både dag og nat,
og oversat til dansk er „darling“ skat,
De læser i mig som en åben bog
på kærlighedens sprog.
Mit ansigtsudtryk blir et udråbstegn,
hvis blot jeg ser Dem gå forbi på vej'n,
så det er ikke nogen hem'lighed,
at De har lagt mig ned.
Jeg elsker kvinder,
har før jeg traf Dem gjort haneben
til små veninder,
men dette flertal er bleet til een.
De er min darling både nat og dag
nu har jeg fået en fin og nobel smag,
for De har dræbt mit jagtinstinkt, madame,
og gjort mig monogam.

Jeg er vel nok en smule florumvunden
sådan i al uskyldighed,
men jeg er garanteret god på bunden,
der er blot tem'lig langt derned.
De! moralens vogter,
bliv min sjæledoktor,
det vil styrke renomeed.
De er min darling både dag og nat,
lad os to sammen være sysselsat
og finde ud af hvad der nu skal ske,
kom hjem en dag til the.
Jeg skal behandle Dem med usøgt takt,
vi etabler' en ikke-angrebspagt,
der gælder øst og vest og nord og syd,
og navnlig Deres dyd.
De søde løgne
var før en del af min levevej,
men Deres øjne
har appeler't til mit bedre jeg.
De er min darling både nat og dag,
De er en lille fiks og yndig sag,
nu har jeg mistet mine fulde fem
kort sagt: Syv—nul . . . til Dem!

Eneret: Imudico A/S

Der var engang en gade

Tekst: Peer Guldbrandsen

Musik: Sven Gyldmark

Tro, håb og kærlighed
alt det skal bort og ned,
gaden skal rives, blive smuld,
barndommens trappesten,
hvor findes sådan een,
man vil sanere os, kvarteret går helt omkuld.
Der var engang en gade,
jeg kendte hvert et hus,
hver port, hver gård, hvert vindu,
der snart er lagt i grus.
Her har man boed
og trådt sine barnesko
og fået en livlig fantasi,
her har man troed
og tabt sin barnetro,
men lærte sig gadens melodi.
Der var engang en gade,
et yndefuldt kvarter,
med skæve, gamle huse,
snart er den der slet ikke mer'.

Eneret: Imudico A/S

„David“ og „Goliath“
i den gamle gade

